Ч. 55. Субота 21 (8) марта 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Здоровле Цїсаря. — Справи парляментарні. — З Угорщини. — Демонстрация против бана. — Справи македоньскі.

Korresp. Wilhelm доносить: Непогода зробила, що нежит Цїсаря тревае дальше і що кашель ще не уступив. Стан здоровля Цїсаря також вчера був добрий. Теплота через день була нормальна, а нежит також нормальний. Цїсар не зробив нїякої зміни в своїй дневній проґрамі. В полудне Монарх проходжував ся три чверти години по великій ґалериї шенбруньского замку. Коли настане лїпша погода, надіють ся, що також і нежит уступить.

Union доносить з Відня, що між послами ческими, заступленими в Narod·im Klub-i, а бар. Беком прийшло до порозуміня в справі рубрики при нарадах в буджетовій комісиї над розділами „просьвіта“ і „судівництво“. Ческі посли згодили ся навіть голосувати за резолюцию, домагаючою ся німецкого університету на Мораві.

Субкомітет комісиї социяльно-політичної, вибраний до нарад над внесенєм в справі охорони робітників гірничих, відбув вчера засїданє. Пос. Цінґр мотивував свое внесенє, вказуючи на господарчі і суспільні некористи, випливаючі для робітників із способу плаченя їм заробку. Промовляли заступник правительства радник двора Iоман і пос. Зарицкий. На внесенє предсїдателя Ліхта постановлено відбути нараду знатоків при участи заступників орґанізаций підприємців і робітників. Та нарада має відбути ся дня 30 марта.

Угорский сойм ухвалив не відбувати нинї засїданя з причини роковин смерти Кошута. Посли мають удати ся громадно на гріб Кошута і зложать там вінець. — Вчера радила комісия угорского сойму, вибрана для нарад над справою утвореня самостійного угорского банку. Референт пос. Голльо вніс, аби не переслухувано знатоків в справі, чи має бути банк спільний, чи самостійний, бо не уважає відповідним, аби в тій політичній справі знатоки уживали свого впливу. Крім того гадає, що деякі знатоки могли би надто некористно представити фінансову ситуацию, що лиш зашкодило би Угорщинї. Бесїдник гадає, що комісия повинна візвати правительство, аби оно зажадало від спільного банку предложень, а аж по тім комісия має нарадити ся і переслухати знатоків що до способу, в який має бути відкритий самостійний банк, чи має то бути банк державний, чи акцийне товариство банкове. По довшій дискусиї ухвалено перевести наради над тою справою на слідуючім засїданю, т. є. дня 26 с. м.

В Загребі прийшло вчера до великої демонстрациї против бана бар. Равха. Именно коли бан в товаристві шефа секциї Черньковича і наджупана Вучевича купували в однїй трафіці папіроси, зібрала ся перед трафікою величезна товпа і почала свистати та кричати. Бан з обома товаришами удав ся на площу Єлячіча, за ними поступала товпа, котра відтак напала бана. Бан схоронив ся до одної аптики. Перед аптикою знов зібрало ся множество людий та стали кричати: „Проч з баном! Проч з чужинцями! Проч з Кошутом і Векерлїм!“ Остаточно прибула полїция і добувши шабель, помогла банови схоронити ся до одного з его приятелїв. Аж кінній полїциї, котра в'їхала в товпу, удало ся розігнати єї. Демонстранти кидали камінєм на полїцию, при чім одного полїцианта ранили. Також з кількох домів кидано камінє на полїцию.

Порта вислала до сеньора дипломатичного тїла ноту, в якій згоджує ся на продовженє повновластий орґанів реформ до дня 29-го червня 1914 року. В нотї висказує ся надію, що держави оцїнять як слїд сей новий акт згідливости турецкого правліня як доказ, що оно має тверду волю довести важне дїло реформи

СПОМИНИ КУХАРКИ.

(З німецкого — Е. Гайде'го).

Чомуж би менї також не розповісти своїх споминів? А єсть що розповідати! Коли собі погадаю, чого то я всего не перебула на тих службах! Як би хтось схотїв то все списати, то була би з того цїла бібліотека. На всякий случай можу не одно таке розповісти, що сьвіт буде дивувати ся мов відкритям.

Я то вже від давна читала з правдивою пристрастию все, що лиш друковане, почавши від написий на коробках від шварцу до чобіт, на слоїках з помадами а скінчивши на книжках і ґазетах, які приношено до дому; але то правда, що такі річи, котрі нас висьмівають і представляють нас злими, можуть мене так розсердити, що я аж пожовкну та позеленію із злости. Як би то лиш ми були всему виновані а пані то ніби самі ангели!

Ось недавно тому попалась менї в руки така нездала до нїчого книжка під заголовком: „Наші служниці“. Ну, чекай, подумала я собі, тепер пора, щоби й котра з нас щось заговорила! Тож то би ви витріщили очи, наші високоповажані пані, як би я видала книжку під заголовком: „Наші пані господині!“ Якийсь внутрішний голос каже менї: Касуню, сїдай та бери ся писати чисту правду! Маю преці досить часу у молодого подружа, котре ще не має дїтий, отже й беру ся зараз розповідати і то одно за другим а насамперед про мою послїдну службу.

Як ми настали, Рузя, тота покоївка і я, то паньства ще зовсїм не було. Они лише що розпочали новий рік тим, що пібрали ся і зараз по тім вибрали ся в дорогу. Але що пан оберляйтнант дістав урльоп лиш на вісім днів, то ми сподївали ся їх вже 10 січня вечером. Нас приймила того дня мама молодої панї, котра умисно того приїхала, щоби їм уладити помешканє.

Господи, що то за пишнота була! Одна комната красше умебльована як друга, а все дуже по паньски, повистелюване та позавішуване коврами, всюди позаставлюване цьвітами, а все осьвітлене і всюди тепленько напалено. То мусить бути розкіш для молодої жіночки господарити в такім гніздочку!

Коли заїхав віз з паньством а ми обі в своїх красних білих фартушках і чипочках уставили ся на сходах, то можу сьміло сказати, що цїле господарство годило ся вповнї до таких двох делїкатних служниць.

Ну та й паньство також не відзначувало ся некористно, особливо пан, що був таки поправдї такий хороший мужчина як намальований та й людяний чоловік, але панї сама вже на перший погляд не зробила на мене так доброго враженя.

Коли ішли сходами на гору, ми обі поклонили ся і поцїлували руку, а що я так щось міркувала, що менї годить ся виголосити чемну промову до молодої панї, то я відозвала ся до неї: Позволю собі поґратулювати вам, ласкава панї, найпокірнїйше вашого мужа і желаю вам щастя в подружу і доброго обходженя!

А она тодї замість сказати бодай одно „дякую“, лиш подивила ся на мене холодно з гори і помаширувала дальше; але пан оберляйтнант так сьміяв ся, що аж ним кидало.

Того вечера були они змучені з дороги і пішли зараз спати. Та ще й на другий день не були ще добре виспані. Але третого дня казала панї збудити ся о 6 год. рано і коли пан оберляйтнант пішов до служби, закликала она нас до столової комнати і мала тут до нас довжезну бесїду. Говорила, що сподїває ся від нас пильности, вірности, почутя обовязку, зручности, чистоти і Господь знає чого ще а ми обі сказали на то, що нам тих прикмет не брак, як то она може переконати ся із сьвідоцтв хоч би й зараз.

Відтак говорила она ще дальше о тім, як ми повинні честь віддавати паньству та щоби ми, борони Боже, не говорили пан оберляйтнант або панї оберляйтнантова анї також ласкавий пан і ласкава панї, лиш: Ясний пан і ясна панї!

Небавком прийшла она до кухнї в білих рукавичках і з великою пачкою книжок. Я говорила як-раз профатинови [1]), що він має принести, але она не дала менї договорити. — Лишіть то, Касю, то вже моя в тім голова.

Відтак сїла собі і стала мене випитувати: Моя люба, а чи знаєте ви, після яких правил

[1]) Слово перекручене з нїмецкого Privatdiener себ то „приватний слуга“.

в трех провінциях своєї держави до бажаного успіху. „Fremdenblatt“, пишучи про продовжене повновластий орґанів реформ македоньских, заявляє: Султанове іраде є без сумніву великим кроком наперед, який повинен стрінути ся з признанем у всіх, без огляду на те, як хто задивляє ся на справу реформ. Повновластию є правною і фактичною основою реформ. Отсю основу, дякуючи султанови, вже забезпечено. Орґани реформ перевели вже деякі уліпшеня; лишене Македонії тих уліпшень було би для неї нещастєм. Без нового потвердженя повновластий були би они в суспензиї. В згідній та спільній діяльности держав заключає ся сила, що побідила вкінци опір Туреччини.

Против продовженя повновластий орґанів реформ Туреччина довший час опирала ся і то якраз було причиною, що австро-угорска дипльоматия була ослабила свій натиск на Порту в справі переведеня судових реформ в Македонії. По продовженю повновластий возьме ся міністерство справ заграничних нашої держави до енерґічнійшого настоюваня на переведене реформ судових, щоби через те виказати безосновність донесень праси російскої, що Австро-Угорщина за ціну новобазарскої зелізниці перестане попирати в Туреччині справу судових реформ в Македонії. При тій нагоді треба згадати, що в македоньских реформах готова зайти поважна новина. Отсе анґлійский кабінет подав проєкт, щоби в Македонії установити окремого ґубернатора ґенерального. Розуміє ся, що Туреччина на таке розширенє акциї реформ в Македонії не так легко згодить ся. Поки-що потішує ся турецке правительство надією, що заки єму прийде ся заняти рішаюче становище до нового проєкту, то єго вже погребає незгода самих европейских держав в тій справі.

Новинки.

Львів, дня 20-го марта 1908.

— Є. Е. п. Намістник гр. Андрій Потоцкий виїхав оногди вечером на кілька днів в справах урядових до Відня. Вчера задержував ся п. Намістник в Кракові а вечером вибрав ся в дальшу дорогу.

— Відзначене. П. Міністер просьвіти надав емеритованому старшому учителеви школи народної в Рибогичах Стефанови Боберскому титул директора.

— Запомоги з причини нещасть елементарних. З кредиту, ухваленого Соймом у висоті 500.000 К, признав краєвий Виділ в 1907 р. підмоги, головно погорільцям, в загальній сумі 20.940 кор., призначивши рівночасно суму 25.000 К до розпорядимости патронату краєвого Виділу для щадничих і кредитових товариств на підмоги для населеня, разом 45.940 К. Тепер признав краєвий Виділ повітовим Виділам (в тисячах корон): в Сяноці 13, Добромиль 10, Городку 10, Коломиї 10, Надвірні 10, Новім Санчі 10, Самборі 10, Терно поли 10, Жовкві 10, Борщеві 8, Бродах 8, Чортковї 8, Горлицях 8, Грибові 8, Городенці 8, Гуситині 8, Яворові 8, Лимановї 8, Мостисках 8, Камінці Струмиловій 8, Мисленицях 8, Новім Торзї 8, Підгайцях 8, Ряшеві 8, Сяноці 8, Скалаті 8, Старім Самборі 8, Товмачи 8, Турці 9, Теребовлі 8, Богородчанах 5, Яслї 5, Коросні 5, Ліску 5, Ропчицях 5. Рудках 5, Стрию 5, Величці 5, Золочеві 5, Жидачеві 5, Бібрці 4, Бережанах 4, Кракові 4, Перемишлянах 4, Рогатині 4, Березові 2, господарскому товариству у Львові 6 на закупно паші і відпродажу по зниженій ціні селянам та для розмноженя худоби. Взагалі признано в сім році підмог в сумі 339.860 К, а з торічними підмогами розпорядив краєвий Виділ доси сумою 385.800 К. Ті підмоги признано повітам на основі звітів, предложених краєвому Виділови повітовими Виділами і на основі інформаций про економічне положене населеня. Спосіб ужитя ухваленої суми полишив краєвий Виділ рішеню повітових Виділів, однак з застереженем, щоби фонди на підмоги були ужиті згідно з постановою Сойму, отже щоби служили або на безворотні позички при купні збіжа та паші, або на публичні роботи, які доставлялиб заробок населеню, навіщеному елементарними нещастями. З приводу недавного виливу Сяну під Сяноком краєвий Виділ заявив ся за льокальною реґуляциєю сеї ріки з обваловане̂м на просторі від сяніцкої фабрики до стіп гори в Сяноці, призначивши крім того із запомогового фонду кредит у висоті 30.000 кор., з котрого навіщені розливами вод властителї домів будуть могли дістати за гіпотечним обезпеченем безпроцентові позички із сплатою в 8 роках. Після обчислень шкоди в домах, спричинені повенею, виносять 325.000 К.

— Остережене перед еміграциєю до Чілє. В послїднім часі численні еміґранти австрийскі дали ся намовити оповіданям, які одержали з Буенос Айрес о знаменитих відносинах зарібкових в Чілє, до виїзду в Арґентини до Чілє. Край той однак знаходить ся тепер в тяжкій економічній кризї і в послїдних часах застановлено там рух в многих підприємствах, а обставина та і брак капіталу потягнули за собою значне зменшене нагоди до зарібку та дійимаюче обнижене денної платнї. В чілїйскім парляменті завізвано навіть правительство, щоби предложило средства законні в цїли недопущеня дальшої іміґрациї аж до часу, коли настануть нормальні відносини. В виду тих обставин треба як найусильнїйше остерігати перед еміграциєю до Чілє.

— Рід Неґушів, пануючий в Чорногорі, вимирає, а за кілька або кільканайцять лїт можуть настати в Чорногорі великі запутанини політичні скоро не стане Неґушів. Пануючий нині єсть вже чоловік старий і не буде мати більше дїтий. Найстарший єго син і насаїдник престола кн. Данило, що оженив ся з мекленбурґскою княгинею Ютою, своячкою німецкого цїсаря, єсть бездїтний і як лїкарі кажуть, не буде мати нїколи дїтий. Одинокий брат єго кн. Мірко, оженений з донькою вел. кн. російского Константина Александровича, має 2 синів: Станислава і Стефана. Станислав помер перед кількома місяцями, а Стефан перед кількома днями, оба на туберкули мозку. Більше дїтий не має, а хоч би й мав, то всї були би заражені туберкулами. Отже в недалекім часї готово дійти до того, що рід Неґушів перестане панувати в Чорногорі.

— Репертуар руского театру в Бережанах. Саля „Сокола“. Початок точно о 7·30 вечером. Білєти продає раньше торговля п. Юзичиньского і п. Гервого, а в день представленя від 6 вечером каса театру.

В суботу дня 21 с. м. „Барон циганів“, оперетка в 3 діях Штравса.

В недїлю дня 22 с. м. „Серед бурі“, драма з давних часів в 5 діях, Б. Грінченка.

Ві второк дня 24 с. м. новість: „Мари“, голосна драма в 3 діях Г. Ібзена (перший раз).

В середу 25 с. м. Cavaleria rusticana, опера Масканього.

— Смерть пияниці. З Бялої доносять: Робітник Ян Кубік, ідучи в суботу в ночи в нетверезім стані до дому, впав до потока і утопив ся. Коли на другий день видобуто трупа з води, держав він ще фляшку з горівкою в руцї.

— Дрібні вісти. Вістник войскових розпоряджень оповіщує, що Цїсар зарядив, щоби усї територіяльні команди в 1908 р. до проґрами лїтних вправ ввели на пробу меньше-більше 3-тиждневий спочинок і щоби в тім часї давано відпустки воякам, аби уможливити їм роботу коло жнив. — В Кулачківцях, коломийского повіта відбуде ся в недїлю дня 22 с. м. відкритє читальнї „Просьвіти“. Початок о 2. год. по полудни. — За мучене телят везених на торг покарано Берля Діклєра з Бусько карою 5 кор., а Мошка Покуберґа такою самою карою за мученя коня. — За уживане пораненого коня до розвоженя печива покарано 24-годинним арештом візника Стефана Шма-

---

треба варити, щоби тоті творива, які тїло з'уживає, заступати у відповідний спосіб новими?

— Чому би ні, прошу ясної пані, кажу я і сьмію ся. — Головна річ в тім, щоби не було за мало: добрий росіл, мясо варене або печене, як хто любить, смачна ярина а відтак добра мучна страва; більше не може собі бажати хоч би й король або цїсар!

— Говорите, як знаєте — сказала она; але в цїли доброго відживлюваня треба конче знати, що пожива містить в собі слїдуючі складові части: Для кождої дорослої особи 145 ґрамів білка або протеінових творив, 100 ґрамів товщу, 500 ґрамів вугльоводнів, 150 ґрамів анорґанічних творив.

Я дивлю ся і думаю собі: Ой, ой, у тої не всї дома! А відтак кажу: Алеж тілько білка то не добре; та й до чого єго домішати? А про якесь вугле водне я ще нїколи не чула, щоби оно було смачне.

— Ви мене не розумієте — сказала она — то суть преці хемічні складові части творив поживи. Я не можу вам всего того так на борзї основно пояснити; але тут маєте книжки, перестудийте все то пильно а знайдете там все то основно пояснене. Відтак взяла велику стільницю, що висить в кухни і зачала рахувати: Чотири особи то значить 400 ґрамів товщу — —

— Звиніть, ясна пані, — відозвала ся я — але послугач жде вже на карточку на купно; ізза тої самої балаканини і математики час минає, а відтак дістанемо лиш то, що вже другі перебрали.

— Ви тим не журіть ся — сказала она гнївливо, але все-таки розповіла послугачеви, що має принести: Принесіть чвертку сьвіжої телятини, воловини, закришки до росолу, сьвіжої салати в головках і овочів.

— Як приказують ясна пані оберляйтнантова; кількож того всего принести?

— Тілько, щоби було досить — сказала она, задерши до гори носа — порциї я тимчасом сама вирахую.

— Ясна пані забули ще на цукрове творива і на сирне творива — пригадала я, щоби она виділа, що я вже порозуміла ся на творивах.

— Правда, — відповіла она — заким послугач верне, то я зроблю мучну страву, пампухи на мясниці, бо то улюблена страва ясного пана.

— А чи не буде то вже за пізно, прошу ясної пані?

— Нї.

— Я вже не противлю ся, але кажу лиш, що вже не упораємо ся з тим.

— Мовчіть і робіть то, що я вам приказую. Пампухи будуть готові, бо я маю знаменитий на то припис.

Ага — подумала я собі — тепер надійшла хвиля, коли треба взяти ся до пасивного опору, як то тепер можна о тім богато читати в ґазетах. Она дала менї хорошу книжку з позолочуваними берегами, на котрій було виписане золотими буквами: „Випробовані приписи“.

— То для вас, Касю, можете тут записувати всї приписи, які будете виконувати під моїм проводом.

Я поцїлувала єї мовчки в руку і писала терпеливо, що она менї диктувала: „Пампухи мясничні. Утерти 14 декаґрамів масла з жовтками до волї, додати трохи руму, мускатового орішка, соли, 56 декаґрамів муки, 4 декалїтрів лїтного молока і домішати до того дріжджів і тїсто добре убити. Коли добре підійдуть, смажити їх в горячім товщу“. — Отже прилагодьте, що потреба.

Я удала зовсім дурну і спитала: Прошу ясної пані, а кілько яєць принести?

— В кухарскій книжці сказано „до волї“, отже то зовсім байдужно, кілько возьме ся. Мусимо однак дуже старати ся о то, щоби варити о скілько можна ощадно, але при тім і смачно. Отже вбийте одно яйце.

— Але дріжджів нема, прошу ясної пані, треба їх було насамперед приготовити.

— А деж їх можна дістати.

— Зараз побіч в склепі.

— Отже підіть борзенько і принесіть, але жадайте таких, що добре киснуть, розумієте мене? — кричить она за мною через сходи.

(Дальше буде).

ґалу з пекарні Дудикевича. — Двигаря Івана Сьмітюха потрутив жартом один з его товаришів так, що той звихнув собі руку в рамени і полициян мусів відвезти его до шпиталю. — До Монахова наспіла вість, що пані Тоселлі (ґраф. Монтіньозо) зовсім не думає розводити ся зі своїм мужем; противно, єсть зовсім вдоволена з него і в недалекім часі сподіває ся потомка. — Бувший адвокат і американьский професор университету Гав, котрий свого часу застрілив свою тещу, паню Молітор, а відтак засуджений на кару смерти і помилуваний сидить тепер в кримінали в Брухсаль, занедужав на ґальопуючі сухоти а лікарі кажуть, що для него нема вже ради. Редактора Шмідта, котрий публично посуджував панну Ольгу Молітор, що то она удержуючи любовні зносини зі своїм шурином, застрілила рідну матір, засудив суд на 9 місяців вязниці. — В Бориславі застрайкувало з днем 16 с. м. у витковицкій фабрици резервоарів 300 робітників. Управитель фабрики інж. Гифль загрозив робітникам, що спровадить собі робітників з Прус.

— **Нагороди за зловлене вломника.** Скарб войсковий визначив був свого часу нагороду за зловлене провіянтового офіцира Леопольда Ґольдшмідта, котрий в незвичайно зухвалий і хитрий спосіб добув ся до каси у віденьскім арсеналі і забрав звідтам значнійшу готівку. Нагорода мала виносити десять процент від відзисканої назад готівки. По зловленю Ґольдшмідта і відставленю его до ґарнізонового арешту віднесла ся команда корпуса до дирекциї віденьскої полициї з просьбою, щоби она предложила, кому і яку треба виплатити нагороду. На основі того предложеня взяла ся тепер команда корпуса виплачувати нагороди. З грошиї забраних Ґольдшмідтом відобрано: 21.280 корон, у самого Ґольдшмідта, коли его арештовано в місцевости Фрайзінґ в Баварии; 4000 корон віднайдено при помочи бувшої нареченої Ґольдшмідта, Катерини Е. Дальше зложив замітач улиць Франц Ґебавер 180 кор., які ему дав Ґольдшмідт в сплаті давнійшої позички. По вломі залагоджував Ґольдшмідт всілякі орудки у капелюшника Адольфа Сакселя і зложив у него 1 кор. 40 сот. за направу старого капелюха і кошти его висилки. Той капелюх забрала поліция а при тім переймила і тих 1 кор. 40 сот. Відповідно до відзисканої суми вислано 2128 кор. до радника правительственного в Монахові, щоби їх розділив між особи, котрі помогли зловити Ґольдшмідта. Здаєсь, що тоту суму розділять на три рівні части і дві дістануть оба поліцаї в Фрайзінґу, що зловили Ґольдшмідта, а третю купець в Ляндсгут, у котрого Ґольдшмідт купив був моторовий вельоципед а котрий звернув увагу поліциї на него. 400 кор. дістала Катерина Е., 100 кор. шурин Ґольдшмідта Кароль Унтерляйтнер, 18 кор. замітач Ґебавер а — 14 сотиків капелюшник Саксель. Команда корпуса повисилала вже ті нагороди почтою.

— **В сьвіт за очи.** З Кракова доносять, що онгди прибув там зі Львова надзвичайний поїзд, який привіз із всхідної Галичини поверх 600 робітників, котрих перебуваючий в Галичині бразилійский орґанізатор ґр. Ле-Гон-замовив до будови зелізниць в Парані. В Кракові всіло до того поїзду 25 нових робітників, а в Тшебіні около 400 селян та робітників з Конґресівки, так що до Бразилиї іде около 1200 осіб. Всі они дня 19 с. м. відпливуть з Триесту на корабли „Sophie Hohenberg" до параньского порту в товаристві богатьох родин еміґрантів з Конґресівки, котрі удають ся на кошт бразилійского правительства до Парани в характері кольоністів. Товариство будови зелізниць обіцює робітникам безплатний переїзд і удержанє в часі їзди на корабли, а за робочий день буде платити по 5 корон. Ремісники дістануть подвійну нагороду. О скілько се буде правда, переконають ся еміґранти на місци. З Галичини виїхало доси зверх 1200 робітників. Позаяк підприємство будови зелізниць не потребує більше робітників, для того нехай ніхто сам не вибирає ся до полудневої Америки.

† **Померли:** Михайло Свистун, сьвященик ювилят, радник митрополичої консисториї, емерит. парох в Пиратині, радехівского деканата, помер дня 16 с. м. в 84-ім році житя а 55-ім сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 20 марта. Стан здоровля Цісаря єсть нині рішучо ліпший. Всякі прояви промавляють за тим, що катар уступає. Хоч ніч нинішну, що правда рідко, але все-таки перервав кашель, Монарх перебув єї в покріпляючім сні, а нині рано збудивши ся о звичайній годині, заявив, що спав далеко ліпше і чує ся здоровшим. Дуже відрадною обставиною єсть то, що катар не впливає на зменшенє апетиту ані на температуру. Снідане спожив Цісар з апетитом. Вчера вечером теплота була дрібку підвисшена, виносила іменно 37·40, але вже з тої причини факт той не затрівожує, що Цісар звичайно має висшу температуру. Загалом стан здоровля Цісаря каже мати надію, що вже в найкоротшім часі катар зовсім уступить. Цісар працював нині як звичайно, залагоджував акти і слухав реляций; перед обідом відбуде імовірно прохід у великій ґалериї.

Букарешт 20 марта. Князь і княгиня болгарскі прибули тут вчера вечером і зараз по приїзді взяли участь в родиннім обіді в королівскій палаті. Нині відбуде ся в їх честь снідане в палаті Котрочені а вечером ґалевий обід в дворі.

Петербург 20 марта. Комісия для справ віроісповідних признала за допускаєму пропаґанду також инших віроісповідань, крім православного серед чужоплеменців та инших віроісповідань серед православних.

Петербург 20 марта. Зачувати, що в Петропавловскій кріпости має ся небавом відбути поєдинок межи Штесслем а Небоґатовим.

Петербург 20 марта. Стан зраненого в поєдинку ґен. Смірнова єсть вдоволяючий. — Ґен. Штессель тратить всі ордери а задержує лиш воєнні медалї.

Петербург 20 марта. Ґр. Толстой занедужав тяжко на інфлюенцу. Лікарі кажуть, що стан его єсть дуже грізний. Толстой вчера знов зімлів і память его опускає.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздком. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.

З Ряшева: 1·10.

З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.

З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.

З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 8·55, 9·01*.

З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.

Зі Станиславова: 8·05.

З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.

З Яворова: 8·22, 5·00.

З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.

З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.

Зі Стрия, Тухлї: 3·51.

З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40 **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.

До Ряшева: 4·05.

До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.

До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.

До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.

До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.

До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.

До Яворова: 6·58, 6·30*.

До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.

До Коломиї і Жидачева: 2·35.

До Перемишля, Хирова: 4·05.

До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·36, 6·25*.

До Белзця: 11·05.

До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).